

### 6.3 Bruttobevillinger og nettobevillinger

En *bruttobevilling vil sige*, at der til kommunale foranstaltninger, som både indebærer udgifter og indtægter, gives såvel en udgiftsbevilling som en indtægtsbevilling. Opstår der i årets løb muligheder for at opnå indtægter ud over det budgetterede, kan sådanne indtægter *ikke* uden en tillægsbevilling fra kommunalbestyrelsen anvendes til forøgelse af udgifterne.

En *nettobevilling vil sige*, at kommunalbestyrelsen alene tager bevillingsmæssig stilling til størrelsen af nettoudgifterne, dvs. udgifter fratrukket indtægter. Bevillingshaveren vil derfor kunne anvende eventuelle indtægter, der ligger ud over det budgetterede, til en forøgelse af udgifterne inden for samme bevillingsområde uden på forhånd at skulle indhente en tillægsbevilling fra kommunalbestyrelsen.

Der gælder følgende regler med hensyn til afgivelsen af brutto- henholdsvis nettobevillinger:

For så vidt angår driftsvirksomheden (dranst 1 og 2) henholdsvis anlægsvirksomheden (dranst 3) under hovedkonto 0-6 træffer kommunalbestyrelsen selv afgørelse om, hvorvidt bevillinger skal afgives som bruttobevillinger eller nettobevillinger.

Bevillinger vedrørende de finansielle poster på hovedkonto 7 og 8 afgives som bruttobevillinger.

Det skal af bevillingsoversigten til budgettet (samt af den hertil svarende regnskabsoversigt til regnskabet, jf. afsnit 7.2.2) fremgå, om bevillinger er afgivet som brutto- eller nettobevillinger.

Adgangen til at afgive nettobevillinger omfatter såvel enkelte, afgrænsede aktivitetsområder - eksempelvis en daginstitution eller en skole - som aktivitetsområder, der bevillingsmæssigt behandles under ét. Da mindstekravet til bevillingsniveauet er fastsat til udvalgsniveau, kan kommunalbestyrelsen således beslutte at tildele et udvalg én samlet nettobevilling.

Der kan være god grund til, at kommunalbestyrelsen nøje overvejer de forskellige aspekter af anvendelsen af nettobevillinger i forhold til de enkelte kommunale forvaltningsområder, herunder områder med 100 pct.'s refusion, særlige tilskud m.v.

I mange tilfælde vil det således være en fordel for kommunalbestyrelsen at foretage en nærmere afgrænsning af, på hvilke områder den finder det hensigtsmæssigt at anvende nettobevillinger, samt indholdet af disse. For eksempel kan kommunalbestyrelsen overveje, om alle typer af merindtægter bør give bevillingshaveren ret til merudgifter af tilsvarende størrelse.

Eventuelle restriktioner i forbindelse med anvendelse af merindtægter bør fremgå af budgetbemærkningerne. Man kan f.eks. forestille sig restriktioner gående ud på, at indtægter ved salg af større effekter over en vis beløbsgrænse

---

Dato: 1. april 1990

Ikrafttrædelsesår: Budget 1991

ikke må genanvendes uden særskilt tillægsbevilling fra kommunalbestyrelsen, eller at merindtægter ikke må anvendes til udvidelse af den fastansatte personalestab.

Som det fremgår af ovenstående er spørgsmålet om anvendelse af nettobevillinger ikke et enten-eller - der er tale om en glidende skala. Kommunalbestyrelsen kan begrænse nettoprincippet til at omfatte nogle enkelte, forholdsvis specificerede bevillinger, den kan give nettobevillinger på visse særlige vilkår fastsat i budgetbemærkningerne, eller den kan vælge en generel og uindskrænket ret til at anvende merindtægter på alle bevillinger under hovedkonto 0-6.

Uanset om der anvendes nettobevillinger ved bevillingsafgivelsen, gælder princippet om bruttoposteringer i budgettet uændret Der skal med andre ord altid foretages særskilt kontering af indtægter og udgifter i budget og regnskab.